

Nataša Kordiš

Hiše v krajini

Filozofska fakulteta v Ljubljani

Galerija Peti štuk

Razstava bo na ogled od četrta,
3. novembra do torika, 29. novembra

Univerza v Ljubljani
Filozofska fakulteta

"Siarna"

Nataša

11. 10. 2009

Moje delo z akvareli je počivalo vse od študijskih časov do leta 2005, ko se je med poletnim dopustom ponudila priložnost za slikanje. Naslednje leto bila del prve skupinske razstave v knjižnici Jožeta Mazovca. Motivi, ki jih raziskujem, so predvsem stavbe, ki so zapisane zgodovini in se jim pozna zob časa; narava, oblaki, ki bežijo čez nebo in voda. Zanimajo me podobe, ki se spreminjajo z vsakim trenutkom. V naslednjih letih sta sledili še dve samostojni razstavi, motiv pa je ostajal isti. Občasno se lotim tudi zahtevnejše teme – človeške figure. V letu 2011 sem z ZDGNS izdala prvo samostojno slikanico *Mojca Pokrajculja*, leta 2012 naslednjo z naslovom *Peter Klepec*, v letu 2013 pa še *Kdo je naredil Vidku srajčico*. Posebnost teh slikanic je, da akvareli poleg ilustracij vsebujejo risbe kretenj, tako da so prilagojene gluhemu bralcu.

Likovna teorija uvršča tehniko akvarela med težje slikarske tehnike. Akvarel je postopno prosojno nanašanje plasti zelo vodene in nato vedno temnejše, gostejše barve ter razmislek o tem, kje bo papir ostal bel in ga sploh ne bomo obarvali. Takšno tehtanje in razmišljanje zahteva zbranost, saj se vsaka napaka vidi in je ni možno popraviti. Akvarel terja hitro delo, saj se vodene barve sproti sušijo, zato prelivanje med njimi ni več možno. Slika je lahko narejena v zelo kratkem času. Ko v tej tehniki slikamo v naravi, ujamemo trenutek svetlobe, delček dneva ali kompozicijo v neki določeni svetlobi. Impresija, ujeta s tehtnim premislekom uporabe barve in vode.

Ustvarjanje akvarelov je zame kot meditacija. Motive velikokrat najdem na sprehodih, na letovanju in ciljnem iskanju objektov ob vodi. Skrbno opazovanje spremembe svetlobe, ki se dogaja tekom dneva in preko leta, mi daje izkušnje, da izberem zanimive motive. Trudim se najti svetle, navdihujoče motive, ki bodo pri opazovalcu vzbudili pozitivne občutke.

Občasna slikarka **NATAŠA KORDIŠ**, rojena Ljubljancanka, je po končanem študiju vizualnih komunikacij v Nemčiji našla svojo ustvarjalno pot v domovini, kamor se je vrnila leta 1992. Je tolmačka za slovenski znakovni jezik. Pravi, da je srečna, ker dela v poklicu, za katerega se čuti poklicana. Delo z ljudmi je tudi naporno in v iskanju sprostitev in uravnoveženja je našla akvarel.

Avtorica razstave: Nataša Kordiš
Kustosinje razstave: Tanja Marolt, Neža Lukančič,
Eva Stamboldžioski, Ana Jazbec